

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591135367136/facsimile.pdf> (tilgået 18. juni 2021)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

Art forsker jeg ikke; jeg har nok i med gudfrygtigt Sind at betragte og se op til de guddommelige Undere og sammen med den visere og bedre menige Mand roligt omfatte den fra Himlen nedskikkede Sandhed, uanfægtet, uforstyrret og ufor skrækket, medens jeg overlader Ordstrid og Efterforskningers erkesløse Subtilighed til de hellige Kamphaner.

4. Om GUD har jeg een Gang i mit Liv tvivlet, som en ung Mand paa nitten Aar, da jeg lagde mig efter de theologiske Lærdomme; ej længe efter blev jeg ved GUDs naadige Hjælp atter bragt paa rette Vej af *Balduino*, der i følgende Vers havde henvist mig til Stjærnerne, Guds Tanke Vidner og Herolder:

Hvo Stjærnehimlen ser, maa sværge: GUD er til¹⁾.

Fra den Stund gløder i al Fald min Sjæl saalunde af en himmelsk Ild, at jeg (det være sagt til udødelig Hæder for Guddomsnavnet) er vis paa, at hverken Død, ej heller Liv, ej heller Engle, ej heller Fyrstendømmer, ej heller Magter, ej heller det Nærværende, ej heller det Tilkommende, ej heller det Høje, ej heller det Dybe, ej heller nogen anden Skabning skal kunne skille mig fra Guds Kærlighed i Christo Jesu, vor Herre^{m)}.

5. Den hellige Skrift omfatter jeg med saa stor Ærbødighed, at jeg ofte eller rettere altid græmmer mig over at den befalles af saa mange Lærde med utoede Hænder, udbyttes af saa mange slemme Hoveder, beklíkkes af saa mange vanhellige Pen-

neⁿ⁾. I den ser jeg mine Sygdomme, i den søger jeg Helbredelse, i den har jeg min Tilflugt og min Trøst, med eet Ord: mit ypperste Gode.

6. De sagtmodige og oprigtige Læremestre i det guddommelige Ord, hos hvilke, som *Macarius* siger, *baade Læren og Livet løbe ud paa eet^{o)}*, ærer, elsker og agter jeg saa godt som nogen; ligesom jeg paa den anden Side ikke kan udholde de *Theologer som gaa ud paa at tale uden at handle^{p)}*.

7. Ingen tør dømme anderledes om mig, fordi jeg finder Fornøjelse ved verdslige Skrifter. Thi, som der staar i *den kirkelige Lovsamling*, *vi læse adskilligt, for at det ej skal blive forbigaaet; vi læse det for ej at være uvidende derom; vi læse ej for at fastholde, men for at forkaste^{q)}*.

8. Om de saakaldte Kætters mindre Vildfarelser indenfor Kirken kærer jeg mig ikke meget, men bekymrer mig alene om den christelige Religions Sandhed; og at den forsvares og bekræftes af christne Theologer mod dens Fjender, fornemmelig Jøder, holder jeg for at være et sandt og forunderligt Mesterstykke, som det vel er Umagen værd at øve.

9. Den algode og almægtige treenige GUD er mig overalt en FADER^{r)}, som har skabt alle til at have Del i Arven, som alvorlig mener os det vel som frivillig ynkes over sine Børn, naar de ej af fri Vilje fare vild, og som ej gør nogen arveløs til sine Gaver uden den genstridige og ufor skammede.

In summa, for at befatte meget i faa Ord: jeg